Táto relácia
pojednáva o možnostiach
breathariánstva,
teda života bez jedenia jedla,
no nie je to kompletný návod.
V záujme vašej bezpečnosti,
nepokúšajte sa prosím
prestať jesť bez náležitého
odborného vedenia.
V záujme vašej bezpečnosti,
nepokúšajte sa prosím
prestať jesť bez náležitého
odborného vedenia.

Dnes prozkoumáme
život Porfyryho
Korneveviče Ivanova,
svatého muže z Ukrajiny,
který byl známější
jako „Učitel“
a „Mistr přírody.“
Měl schopnost snášet
trvale extrémní klimatické
podmínky a zůstal aktivní
až do svých pozdních let,
bez pití tekutin
a jedení
po dlouhou dobu,
nejdelší byla 100 dnů.
Porfyry se narodil
20. února 1898
v hliněné chýši
v ruské vesnici
Orekšovce.
Jeho matka byla
Matrjona Grigorievna
a jeho otec byl horník
Kornej Ivanovič.
Narozený do chudoby,
Porfyry začal pracovat
ve velmi mladém věku
v dole po boku
svého otce
a strýce Fedi.
Když bylo
Porfyrymu 14 let,
těžce pracoval
a byl šťastný, že mohl
vypomoci
rodině se svým
skromným výdělkem.
Navzdory finančním
potížím své rodiny, které
často tížily jeho mysl,
stála otázka,
které všichni lidé
nakonec musí čelit:
„Nějak bych se mohl
smířit s chudobou,
ale jediná věc,
kterou jsem nemohl
přijmout, byla smrt.
Dlouze a usilovně
jsem přemýšlel nad otázkou,
proč lidé umírají
a co je příčinou?
Měl jsem strach ze smrti
a nechtěl jsem zemřít.
Když Porfyry Ivanov
ve svých třiceti letech,
nevyléčitelně onemocněl
rakovinou, vedlo ho to
často k přemýšlení
o utrpení a bídě
lidstva.
Proč je smrt, nemoci
a nachlazení nevyhnutelným
údělem lidstva
navzdory schopnosti
získávat materiál
a vytvářet příjemné
životní prostředí?
Porfyry Ivanov
náhodou objevil
terapii studené vody,
která ho vyléčila z rakoviny.
Ve 35 letech
měl Porfyry
náhlé zjevení:
utrpení lidstva
bylo důsledkem strachu.
„Z obavy ze zimy
a krutých aspektů přírody
jsme se od ní odizolovali
a skryli
a obklopili se
„teplým“
a „pohodlným“
umělým prostředím.
Důsledkem toho
se lidský život a přežití
stal zcela závislý
na přístupnosti takových
umělých podmínek.
Opravdu potřebujeme jídlo
oblečení a bydlení –
jinak bychom mohli
zemřít hlady a zimou.
Potřebujeme různé
stroje a technologie,
abychom si zabezpečili
náš způsob života a
udělali si život pohodlnější.“
Porfyry, Učitel Ivanov,
považuje za kořen
strachu lidstva
naši touhu kontrolovat
životní prostředí.
Jako lidské bytosti
máme sklon
snažit se
ovládat naše okolí,
místo toho, abychom
ho akceptovali a žili
v souladu s přírodou.
Porphyryho poznání
bylo prvním krokem
v rozvoji myšlení
směrem k životu
nezávislého na jídle.
Poznal, že lidské
přežití spočívá
v našem společenství
s přírodou.
„Příroda
a její tři živá těla – země,
vzduch a voda – obsahují
všechny potřebné síly
k zachování lidského života.
Jednoduše nevíme, jak
použít tyto síly
a Příroda nám to nedá
vědět, dokud
budeme vést
válku proti ní.
Takže by člověk měl zkusit
změnit svou mentalitu
a pak svůj praktický
postoj k Přírodě.
Strach a agresivní

egocentrismus
by měl být nahrazen
láskou, důvěrou a přijetím
všech přírodních podmínek
v plném rozsahu.
Příroda to opětuje,
dá člověku více
fyzického
a duševního zdraví.
Člověk se nakonec stane
svobodným a nezávislým
v Přírodě, nebude potřebovat
žádné umělé prostředky
k zachování svého života.
Důsledkem svých
nově nalezených poznatků
se Porfyry Ivanov rozhodl
projít testem,
vydržet delší dobu
bez jídla a vody.
Také postupně odebíral
určité kusy
ze svého šatníku,
dokud nakonec na sobě
neměl nic víc, než
šortky
při teplotách
30 – 40 stupňů Celsia
pod nulou.
Testoval svou teorii tak,
že strávil noc v zimě
venku nebo putoval sněhem
pokrytými pláněmi
bez bot, bez kabátu
a bez trička
během dlouhé zimy.
Bylo to poté, co se
jeho tělo adaptovalo na
přijetí přírodních podmínek
aby byl schopen dosáhnout
stavu nezávislého na jídle.
Během této doby
žití bez jídla a vody
se Porfyry Ivanov
vyživoval
z prány, energie
ze země, vzduchu
a vody, obsažené
v atmosféře.
Podle díla Přežití
do 21. století
od Viktorase Kulvinskase,
žití z prány
není nadáním
pro určité osoby,
ale zůstává k dispozici
pro každého.
Naše schopnost
žití z prány
vychází
z našeho vyššího vědomí.
Lidský žaludek
není hlavní orgán
pro přeměnu živin
na energii
k zachování života.
„Plíce,
ne žaludek,
jsou životní orgány.
Čára života
je mícha,
ne trávicí trubice.
Nejdůležitější funkcí
je dýchání.
Pokud lidské bytosti
konzumovaly pouze záření
skrze jeho a její
dýchací orgány,
jako to dělaly
v ranném Zlatém věku,
tehdy žily
podle podání
tisíce let...
neznali nemoci.“
Ve své knize:
Pránická výživa:
Výživa pro nové
tisíciletí,
edice Žití ze Světla,
breathariánka Jasmuheena,
veřejná mluvčí a autorka
vysvětluje naši
schopnost zlepšovat
svůj zdravotní stav
přestavením těla
na přijímání potřebné energie
bez pevné potravy:
„Kombinace éterů
produkují fotony světla,
a ty na oplátku produkují
elektrony a protony
atomů.
Tak si myslím, že se může
zhmotnit pevné těleso
zdánlivě z ničeho.
Naše tělo je složeno
z éterů, atomů
a buněk, které drží...
energii a informaci...
Bůh je všude
a vlastně je
podle vědy čistým
inteligentním energetickým
polem, které udržuje veškerý
život, pokud toužíme, pak
můžeme jít dovnitř a
kontaktovat tuto energii nebo
našeho „vnitřního Boha.“
Porfyryho schopnost
žití bez jídla a tekutin
tyto analýzy potvrzuje.
Užíval chladného klimatu
k temperování svého těla
aby žil z prány,
jako zdroje výživy.
Jakmile si přestavil tělo
na prospívání z nejčistší
formy energie,
jeho vědomí
se dále zvyšovalo.
Jasmuheena udává
komplexní
vysvětlení tohoto
mentálního vědomí,
dosaženého z pránické
výživy.
„Když jsme přivedli
tyto energetická těla
do dokonalého sladění
nebo harmonie mezi sebou
navzájem, dosáhli jsme
vyšší „znalost“ a zkušenost
vyššího záměru
naší existence, jako když
všechno přesně zapadne
na své místo.
Jakmile dosáhl
schopnosti žít v souladu
s přírodou, začal se
Učitel Ivanov

dělit
o znalosti, jak žít
zdravým životním stylem
jak duchovně,
tak i fyzicky.
V jeho spisech, nazvaných
„Dítě,“
(ve smyslu „Drahé dítě,)
Porfyry radí:
Dvakrát denně
se koupejte
ve studené přírodní vodě,
abyste se cítili dobře.
Před nebo po koupání,
a pokud je to možné
společně s ním,
běžte ven do přírody,
postavte se naboso
na zem nebo
na sníh v zimním čase,
i když jen na jednu
nebo dvě minuty.
Několikrát se nadechněte
a požádejte ve svých
myšlenkách o dobré
zdraví pro sebe
a přejte
dobré zdraví
všem lidem.
Nepijte alkohol
a nekuřte.
Zkuste aspoň jednou týdně
být zcela
bez jídla a vody,
od pátečního večera
mezi 6 a 8 hodinou
až do poledne v neděli...
Milujte Přírodu,
která vás obklopuje.
Neplivejte
na nic a nic
nevyplivávejte.
Pozdravujte kohokoli
a kdekoli,
především staré lidi.
Pokud si přejete být zdravý,
každého pozdravte.
Pomozte lidem tak, jak
je to možné, zvláště
chudým, nemocným,
zneužívaným a v nouzi.
Dělejte to s radostí.
Odpovídejte na jejich
potřeby srdcem a duší.
Získáte přátelé
a pomůžete vyvolat klid.
Překonejte svou
chamtivost, lenost,
samolibost, hrabivost, strach,
pokrytectví a pýchu.
Věřte lidem
a milujte je.
Nehovořte o nich
nespravedlivě
a neberte si k srdci
jejich špatné názory.
Osvoboďte svou mysl
od myšlenek o nemocech,
slabosti a smrti –
to je vaše vítězství.
Neoddělujte myšlenky
od činů.
Co jste přečetli – je v
pořádku, ale
nejdůležitější je čin.
Řekněte o tom
a předejte tuto zkušenost
ale nechlubte se s ní.
Buďte skromní.
Navíc také radil
svým následovníkům, aby
přešli na rostlinnou stravu.
Ti, kteří následovali
učení
Porfyho Ivanova,
zjistili, že už nikdy
nebyli znovu nemocní.
Také lidem ukázal,
jak si mají obnovit
zdraví přeškolením
vyhodnocování
svého okolí, aby poznali,
že zdraví jde
ve vzájemném vztahu
s jejich myšlením.
Domníval se, že
správné činy vznikají
z pozitivní představy života.
Bez ohledu na
jakýkoli lék
a cvičení nebo řešení
prevence nemocí,
správný náhled mající
za následek správný čin
určuje něčí zdraví.
„Jediný způsob
získání správného náhledu
jde přes otevření se
k Přírodě.
Chladná voda a jiné
přírodní faktory jsou nejen
k otužení těla,
ale také probouzí
mysl a vědomí.
Člověk se začíná učit
nový způsob žití v Přírodě
díky jednoduchým
přirozeným činům.“
Jedna z metod léčení
zahrnuje ponoření
do ledové vody –
Porfyry Ivanov věřil, že
namočení ve studené vodě
stimuluje šokem
nervové buňky
v nervovém systému.
Pro vaši bezpečnost
prosím nepokoušejte se
přestat jíst bez
dobrého odborného vedení.
Jeho léčba
byla přijata
po celém světě.
Dnes některé nemocnice
k léčbě neuróz,
průduškového astmatu,
hypertenze a neurózy
spoléhají
na ledové lázně
a lekce plavání.
Dva doktoři,
N. Agadianyan
a A. Katkov,
vydali knihu
o Portyrym s názvem
Rezervy našeho
organismu.
Kromě toho,
praktikováním jeho metod,
byla jeho společnice a

předtím jedna z nevyléčitelně
nemocných pacientů,
Valentina Sukharevska
v dokonalém zdravotním
stavu až do sedmdesátin.
Porfyry, Učitel, zemřel
10.dubna 1983.
Jeho tělo odpočívá
ve Verknem Kondryuchu.
Díky jeho učení
a písemnostem, zanechal
po sobě okolo 100 knih,
je Porfyry známý
jako Mistr Přírody,
nebo uctivěji
jako Učitel.
Porfyry Ivanov byl svým
životem příkladem pomoci
ostatním v nouzi.
Přes jeho vlastní
zkušenosti a experimenty
je Porfyry Ivanov
dalším
příkladem, který
demonstruje
schopnost lidského těla
žít bez potřeby
jídla a pití.